

hygglig lön. Annars tycker hon att det är svårt att bestäma en nivå på lönen men hävdar i alla fall att 25 000 kronor i månaden borde vara en minimilön för en doktor som börjar sin ST.

När man är färdig beror lönen på så många saker, hur mycket man jobbar, hur duktig man är och så vidare.

– Jag tror mycket på individuell lönesättning och en stenhård utbildning i förhandlingsteknik så man inte faller i de klassiska fällorna. En sådan är att »jag går in med låg lön så får jag jobbet, sedan visar jag framfötterna så höjer de min lön». Men så fungerar det ju inte – en låg ingångslön hänger oftast kvar.

Hon ser att facket har väldigt viktiga roller att spela för framtidens läkare:

– Vi måste inrikta oss på att stödja individen, lära folk hur man förhandlar, vad de ska tänka på.

Vill ha trygghet i sin läkarroll

My Salomonsson vill också ha diskussioner kring vad det är som skapar trygghet i läkarrollen.

Det gäller bland annat att få jobba på rätt nivå, man ska få utnyttja hela sin kompetens, men inte tvingas gå över den.

Man måste få stöd från andra läkare när man inte kan en sak, »här tar mina kunskaper slut». Då måste man kunna fråga någon mer erfaren utan att bli sedd ner på.

– Det behövs ett socialt stöd på arbetet kolleger emellan. Jobbar man i en specialitet där man ser mycket död och elände så tror jag att det sliter hårt och då behöver man andra doktorer att prata med.

– Det gäller också debriefing i samband med t ex katastrofer eller dramatiska händelser. I katastrofmedicinen lär de ju ut att ingen får gå hem efter en katastrof utan att ha pratat med någon om hur man mår, berättar hon.

Men något som talar för att hennes generation ska bli bättre på att stötta

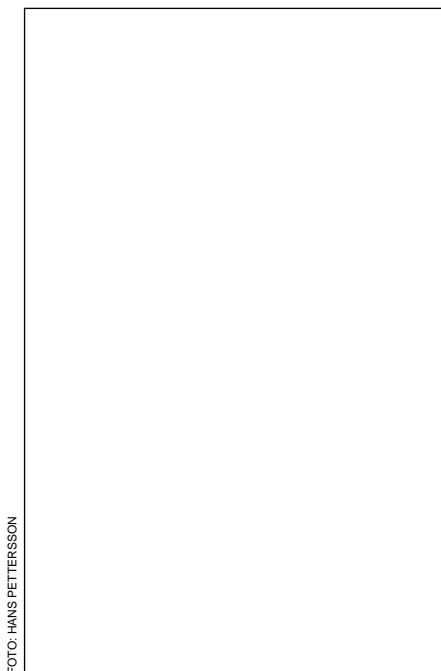

FOTO: HANS PETERSSON

– **Jobbar man** i en specialitet där man ser mycket död och elände så tror jag att det sliter hårt och då behöver man andra läkare att prata med, säger My Salomonsson.

kollegor än dagens läkare hittar hon inte direkt.

– Nej, inte det minsta och det är ett stort hot. Men visst finns det hopp, nu när den typen av problem har börjat diskuteras.

Hon vill även ha en bättre relation till andra grupper inom vården, inte minst sjuksköterskorna. Att dessa är så duktiga ses ibland som ett hot av vissa läkare, säger hon.

– Jag kan inte hålla med om det. Att de är duktiga ser jag i stället som något som kan underlätta mitt arbete och kanske hindra mig från att göra en del missstag.

»Fel ska diskuteras»

My Salomonsson vill ha chefer som kan kommunicera – t ex om något är fel

så ska det inte hymlas med det utan det ska tas upp i t ex utvecklingssamtal. Chefen måste tala om fel precis som en underlydande också måste våga ta upp fel med chefen.

– Jag tror att vi kommer att gå mer mot ett personligt ledarskap, att man leder patientvården i kraft av sig själv som individ, att man helt enkelt har tillräckliga kunskaper.

Hon vill ha flera bra arbetsgivare – det är bland annat spännande med S:t Görans sjukhus övergång i privat ägo, tycker hon. Idag är det mycket gnäll från läkare mot landstinget. Men varför gör vi inget själva? frågar hon.

Allt får inte kretsa kring arbetet

Hon vill ha trygghet i sitt privatliv. Allt får inte kretsa kring arbetet.

Hon behöver ett bra socialt liv med familj, men säger också att en annan läkare kanske brinner så för jobbet så det även är hans eller hennes hobby.

– Det är himla roligt att läsa medicin och det ska bli väldigt kul att arbeta som doktor. Men det finns så väldigt mycket annat som också är roligt, t ex att lära sig nya saker – just det är en av de roliga bitarna i läkeriet att man lär sig alltid nåt nytt, utvecklingen går hela tiden vidare.

– Allra roligast hittills är gynekologi och ortopedi, de är så handfasta specialiteter och har patienter i så spridda åldrar.

På sin fritid utanför studierna och det fackliga arbetet så är hennes stora intresse musik, under gymnasietiden spelade hon bl a oboe i orkester och sjöng i kör.

– Den har räddat mig från idrotten, berättar hon med ett skratt.

Det är dock en sanning med modifikation visar det sig. För visst rör hon på sig. Hon gympar, mest för att må bra och inte försöfas. Snart ska hon dessutom åka till Nepal och vandra i bergen en månad.

Tom Ahlgren

Granskningsnämnden för radio och television har friat Norra magasinets omdebatterade program om »psykokirurgi» i TV2.

Programmet var anmält för granskning av några av de läkare som ansåg att »Gökboet 2» var tendensiöst och missvisande.

Enligt granskningsnämnden strider TV-programmet dock inte mot stipulerade krav på opartiskhet och saklighet i SVT, t ex som de formuleras i Radio- och TV-lagen och Sveriges televisions sändningstillstånd.

Granskningsnämnden friade Norra magasinet

Norra magasinets program har tidigare däremot klandrats av Yrkesetiska nämnden inom Svenska journalistförbundet.

Yrkesetiska nämnden klandrade Norra magasinet för de journalistiska arbetsmetoder som använts när programmet »Gökboet 2» producerades. Enligt Yrkesetiska nämnden borde programmakarna bland annat ha in-

formerat berörda läkare om att telefonsamtal spelades in på band:

»Det måste dock anses klandervärt att den intervjuade läkaren inte informerats om att inspelning skett av samtalet med journalisten, eller att man avsett att sända detta.»

Programmet föranledde en omfattande debatt i Läkartidningen 44/98 och 47/98.